

gratis advies

bent u bang voor de toekomst?
maakt u zich er druk om
wat anderen van u denken?
vindt u uw overburen maar rare mensen?
staat uw hele huis vol frutseltjes?
gelooft u allang niet meer in de liefde?
bent u al jaren van plan minder te drinken?
voelt u zich soms machteloos?
vindt u dat alles wel erg duur wordt?
surft u hele avonden op het net
zonder dat u zelf weet wat u zoekt?
vindt u uzelf lelijk?
maakt u uw huis dan maar extra mooi?
lapt u de ramen meer dan één keer per jaar?
ontleent u status aan uw auto?
zijn dieren u liever dan mensen?

nergens voor nodig allemaal!
wij van triestelopers punt.nl
adviseren: get a life!

op kamers

wat gebeurd is, is gebeurd
we kruipen door een eeuwig heden
maar 's avonds in het berghok
rommelend in oude dozen
ga je soms toch ineens
zestig jaar terug in de tijd

mijn vader, alleen in de stad
schreef een brief aan zijn ouders
over het wonen op kamers
en hoe het ging met zijn studie
hij sprak ze met u aan
en schreef ze met een hoofdletter

ik weet niet hoe bedreven ze waren
in tussen de regels lezen
of ze hem net zo goed kenden als ik
maar ik dacht meteen:
jongen, wat ben jij ongelukkig!
en ik was nog niet eens geboren

prémadoresmes

les inquamames avaient
à peu près
la torgifeur d'un momât
mais elles étaient
fibrémeuses à leur rambipont
parce qu'elles n'avaient
ni enhurciment nectagieux
ni pulpagineuse enrombrée
et l'envaronge que nous en possédions
était quasiment corrupet
voire sulphaguant

c'était tout à fait
le pergofreau inattendu

onontkoombaar

je kunt het mooi zeggen
je maakt aannemelijk
hoe je alles zelf ontdekte
zag wat niemand had gezien
je maakte er verhalen van
met een onontkoombare logica
helder en inzichtelijk
maar als alles anders was geweest
je in andere kuilen was gevallen
had je ook verhalen verteld
even onontkoombaar
en helder en inzichtelijk
zodat iedereen zou hebben ingezien
dat het niet anders had kunnen zijn
dan jij zei

losse eindjes

ga je 's middags 'even de benen strekken'?
geef je dingen nog steeds jouw 'geurtje'?
zeg je nog altijd 'dat boeit niet'?

vertel je nog steeds die mop
over de ideale vrouw?
heb je nou eindelijk die eigen zaak?

heb je nog altijd dat diepe ontzag
voor mannen in snelle auto's?
ben je nu zelf zo'n man?

of heb je het inmiddels begrepen
van die smalle marges
losse eindjes en slapeloze nachten?

ik zou je kunnen googelen
of opzoeken op linkedin
of wieowie punt nl

maar misschien maar beter van niet
liever mijn fantasie
dan jouw werkelijkheid

voorrecht

‘recht aan een persoon of een lichaam boven anderen toegekend’

– *Van Dale Groot Woordenboek van de Nederlandse Taal*, 14e editie (2005)

heerlijk

wakker worden met jou

de dag beginnen

met een eerbetoon aan de liefde

een feestelijk ontbijt

met muziek

lieve post

cascades van taalspel

en later

lopen in de stralende zon

cappuccino

gedachten aan zomertijd

de wisseling der seizoenen

en het voorrecht

jarig te zijn

in de lente

weerloos

met kwieke stap
door bedompte gangen
voor de zoveelste keer
de draaideur door
naar leven
frisse lucht
langs geinende coassistentes
gemelijke taxichauffeurs
de gemoedelijke conciërge
lopen in de wind
onder de wolken
als een poes snuffelend
langs alle vertrouwde plekjes
en alles
tot en met het kleinste spinnetje
het minuscuulste druppeltje
aan mijn balkonhek
is mooi
en weerloos

nieuwe virussen gevonden

het zijn gemene beestjes
die zich in je hebben genesteld
ze jagen een pijn in je benen
alsof je meubels hebt gesjouwd

ze mangelen je keel
je kaken en je tanden
en ze maken je misselijk
moe en schor

ze houden je uren uit de slaap
met gehoest en getob
en je bent ze al dankbaar als je 's morgens
even wat minder koppijn hebt

ze hebben je herschape
naar hun beeld
geen scanner
zal jou nog doorlaten

blessuretijd

hoe kan ik het uitleggen
u kent het niet

's morgens aan het werk gaan
maar weten dat je alles faket
boodschappen doen
tussen de mensen in de supermarkt lopen
en weten dat iedereen daar
meer bestaansrecht heeft dan jij
uitgaan met vrienden
oppervlakkig bezien genieten
van je welverdiende ontspanning
maar weten dat je een poseur bent
die zal moeten boeten
voor elke geveinsde minuut
weten dat je in blessuretijd leeft
en niets meer te verwachten hebt

hoe kan ik het uitleggen
u kent het niet

orakel

raadseltjes durven opgeven in gezelschap
wat te doen als mannen niets meer laten horen
verliefd op een vrouw wat kan ik haar schrijven
de eerste dagen na breuk met vriend

ontbreken van reukvermogen
afmetingen vissticks
wat is kleine coupures in het engels
thomas mann mooi of lelijk?

hou van mijn moeder en wil seks met haar
vrijen op het strand gevaarlijk?
ik wil mijn buurvrouw versieren
vader liep altijd bloot door het huis

hoe speel ik een fis bij viool
moppen over vliegcrash
oudere dame hoognodig plassen
wat kost een cappuccino in shanghai

mijn ouders moeten mijn vriendin niet
wat bedoelt een man als hij zegt je hebt een mooi gezicht
ziek van verliefdheid bestaat dat
medicijnen tegen terugkerende gedachten

Dit gedicht is gecomponeerd met behulp van zoekteksten die door bezoekers van mijn website werden ingetikt.

modestiae

wij zijn volmaakt
alles wat we doen pakt goed uit
als we besluiten iets niet te doen
blijkt dat een verstandige beslissing
en gaat er eens iets niet goed
dan weten we altijd wel iemand te vinden
die we daarvan de schuld kunnen geven
wij zijn volmaakt

wij zijn volmaakt
maar niet gelukkig
aan ons knaagt
het vermoeden van weidse verten
en groener gras
en pijn blijft ons niet bespaard
noch tegenspoed
wij zijn volmaakt

niet te kort

de opgetrokken wenkbrauwen negeren
zeggen wat we denken
al komen daar geschifte reacties op
ons drie slagen in de rondte werken
ook al verklaren de mensen ons voor gek
naar plekken gaan
die alleen voor ons bijzonder zijn
omdat er dingen gebeurd zijn
die je er niet aan afziet
we waren daar toevallig op dat moment
en ondertussen maar van elkaar houden
niet te kort
zomaar een beetje gelukkig lopen zijn
alsof het niks kost
gedichten schrijven
die geen enkel economisch nut hebben
de straat op gaan
ook al zijn daar gestoorde figuren
met messen
en auto's

xav

vet man zegt xav6917
ik hoor hem boeven liquideren
af en toe test hij zijn ping
is elke keer weer enthousiast
en ook de speedtest doet hem grijnzen
ik lees de krant
ik lijk steeds meer op xav
hij roept dat er iets op discovery is
en we kijken naar de successen
van de moderne archeologie
dan ga ik verder
met mijn verhalenbundel
en check mijn mail
ik lijk steeds meer op xav
hij is in de weer met ondertitels
ik zoek online naar iets italiaans
skype met een vriend
en hey! daar schiet xav
coolkill99999 finaal aan flarden
yesssss!
ik lijk steeds meer op xav

vragen, vragen

wanneer ik opsta
en wat of mijn dagindeling is
lees ik alles eerst helemaal?
heb ik een vrouw? of een man?
en o ja, mijn favoriete stijl
en waar ik een hekel aan heb om te vertalen
(kleding en wapentuig)
en wat ik van plasterk vind
en de verharding van de cultuurmarkt
en à propos wapentuig
hoe denk ik over oorlog?
(heel erg op tegen
tenzij onvermijdelijk)
rondom ons snellen obers af en aan
maar journalisten schrijven niet meer
en digitale recorders zijn geruisloos

meisje

een meisje dat niemand heeft
behalve één kat
kijkt elke dag trouw in de bus
beneden in de hal
ze heeft niet veel van zichzelf
behalve die kat
maar die bus is helemaal van haar
alleen is-ie meestal wel leeg
om af en toe toch nog wat te krijgen
heeft ze de antireclamesticker verwijderd
al druist dat in
tegen haar overtuigingen
zoals ze zich ook stoort aan
vlees bij de supermarkt
dieronterende omstandigheden en zo
wat zou ze graag
haar kooitje openzetten
haar vleugels uitslaan
en wegvliegen
met het risico
dat ze ergens tegenaan vliegt
of neerstort
maar ja
die kat

tissues

vertel nou eens wat over jezelf!
zegt-ie, maar
al kijkt-ie me diepzinnig aan
over het lage tafeltje met de tissues
zou-d-ie nou echt niet snappen
dat wat ik over anderen debiteer
vooral iets zegt over mezelf?
dat ik me nergens zo mee verraad
als met mijn koppige tirades?
is dit nou een vent?
zelf heeft-ie niks aan z'n hoofd
vroeger moest je nog een divan aanschaffen
tegenwoordig alleen dozen tissues

goed bezig

oké, minder eten
en meer bewegen!

hoe moeilijk
kan dat nou zijn?

straus park

straus park
dat driehoekje
tussen broadway en west end avenue
met mnemosyne
verzonken in gedachten
aan ida en isidor
straus park
een mini-oase
ingeklemd tussen
razend verkeer
bruisend leven
bonkende bassen
waar je gedachten
alle kanten op kunnen
straus park
het groen
smelt ín de zon

alle richtingen

eddo ziet alle hoeken van de kamer
vertelt tot in detail
wat niemand echt wil weten
hij plant alles precies
maar raakt toch van de rails
zo'n eigen huis is ook niet alles
hij heeft het best wel zwaar
zijn leven was tot nu toe niet je dat
maar hij zegt dat alles goed zal komen
en wij vechten mee
terwijl hij fulmineert
we steunen hem door dik en dun
maar toch bekt hij ons af
wij staan met lege handen
precies wat hij graag wil
en net als we denken
nu heeft hij ons begrepen
jaagt hij ons kundig op de kast
zoals alle vorige keren
we zouden hem onderhand toch moeten kennen
hij is gewoon aan het overleven
maar soms denken we dat wij zelf
alles helemaal verkeerd doen
we houden van eddo en hij van ons
zelfs al schelden we elkaar verrot
maar wij zijn maar game consoles
hij heeft alle controllers
en zo iemand
laat je toch niet stikken

famous last words

'there is no pain, you are receding'
– Pink Floyd, *Comfortably numb*

ze kijkt me aan
ik bestudeer haar gezicht
met al dat flitsende licht
valt dat nog niet mee
maar er vonkt iets tussen ons
al weten we geen van tweeën wat
we lijken opgesloten
in een geruisloze zeepbel
waarin het er niet meer toe doet
hoe we hier kwamen
hoe het er daar uitziet
waar zij naartoe gaat
of dat ze op straat ligt
haar laatste slowmotionrustplaats
ik denk niet aan politie
omstanders en vieze natte kleren
kniel naast haar
iemand vraagt bent u arts
ik luister wat zij zegt
weet je
wat anderen van mij vinden
zal me echt aan m'n reet roesten
ik knik
grijns onbeholpen
famous last words
en zij lacht terug

woorden

beste, hallo.
je bent niet zo hopeloos
als je denkt.
niet zo hopeloos als ik.

je bent een taaie,
een vechter,
een volhouder.
ik bang en laf.

wat je tussen de woorden zei
was grotendeels waar.
grotendeels.
zo moeten we dus verder.

jij daar.
en ik, tja,
ik verblijf,
als altijd.

geluk

volgens schweitzer
is geluk de combinatie
van een goede gezondheid
en een slecht geheugen.

ik denk het niet want
hoe zou ik jou ooit kunnen vergeten
en dan, *for the sake of argument*,
gelukkiger kunnen zijn dan nu?